

[Maigaard.]

ropæiske Fællesskaber har lært os, at kerneordet i den socialdemokratiske markedspolitik er ordene »for nærværende«, så det bliver meget interessant at se, om det holder, og i givet fald hvor længe det holder.

Jeg skal så sige til forsvarsministeren, at jeg da takker for redegørelsen for, hvordan arbejdet påtænkes at skulle foregå i Independent Planning Group, det ene af de to led i det, jeg ser som det fremtidige EF-samarbejde.

Jeg synes, at ministerens svar var af en sådan art, at offentligheden og folketinget meget nøje bør følge, hvad der sker i Independent Planning Group, som jo ikke er Eurogruppen, som er noget nyt, fordi jeg tror, at det bliver denne gruppes arbejde, der sammen med industrisamarbejdet bliver trædestenen for det EF-militærsamarbejde, Tindemans foreslår. Jeg takker altså for redegørelsen her og understreger, at det, der sker her, nok bør følges med megen omhu.

Jeg sagde dernæst, at det andet led i det militære EF-samarbejde ville blive industrisamarbejdet om våbenproduktionen, og jeg var så fri at stille forsvarsministeren et nogenlunde rimeligt og klart formuleret spørgsmål, som han havde skriftligt vel en times tid, før det blev stillet.

Forsvarsministeren mente ikke, at han skulle svare på spørgsmålene om EF-Kommissionens forslag om våbenproduktion. Vi, der kender og holder af forsvarsministeren fra hans tid som parlamentariker, ved jo meget nøje, at det har sin meget gode grund, når han ikke svarer på tingene. Det er næsten lige så vigtigt, som når han svarer på tingene. Derfor skal jeg kun beklage, at ministeren ikke fandt anledning til at svare på spørgsmål, der blev stillet inden for hans ressort. Jeg vil beklage det, fordi jeg tror, at det er nok så karakteristisk for den vej, det glider hen, at Independent Planning Group og det militære industrielle samarbejde vil køre i samme retning og efterhånden realisere det, Tindemans har foreslået.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg skal fatte mig meget kort. Jeg har ligesom ordførerne kun halv taletid, og selv om jeg ikke ved, hvad halv ubegrænset taletid er, så skal jeg klare mig på nogle minutter ved at svare sådan nogenlunde ja og nej til de spørgsmål, der er stillet. Jeg tror, de fleste vil værd-

sætte, at der ikke bliver lange debatter fra nu af.

Jeg er blevet spurgt dels af hr. Arne Christiansen, dels af hr. Ninn-Hansen om dette rådgivende udvalg, som hr. Guldberg tidligere var inde på, og jeg har for så vidt allerede svaret hr. Guldberg, men jeg vil gerne tydeliggøre det også på den givne foranledning. Jeg vil meget gerne drøfte udvalgets sammensætning og de hidtidige erfaringer med udvalget, og når jeg siger de hidtidige erfaringer, ligger der begribeligvis ikke deri andet, end at vi må drøfte, om der er, hvad jeg håber, et flertal for, at dette udvalg skal fortsætte; men det er jo det, vi skal drøfte. Jeg tror ikke, at dette er hverken tidspunktet eller stedet, hvor vi skal drøfte denne sag, men jeg vil altså gerne give et klart tilsagn til hr. Arne Christiansen og til hr. Ninn-Hansen.

Vedrørende, hvis jeg må sige det sådan, den juridiske sag, som vi har drøftet ganske meget, kan jeg også fatte mig i megen korthed, og jeg håber, at øvrige ordførere ikke vil tage mig ilde op, at jeg svarer fru Nathalie Lind, der ligesom mest præcist til sidst sagde: kan vi få et bestemt svar på disse ganske konkrete ting. Dermed håber jeg, at jeg også har svaret de øvrige ordførere, der har beskæftiget sig med denne sag. Jeg vil gerne sige til fru Nathalie Lind, at jeg havde megen lyst til at kaste mig ind i nogle af argumenterne – vel er jeg ikke jurist, men der er temmelig mange ikke-økonomer, der snakker økonomi – men jeg skal afstå på grund af dette tidspunkt og bare sige, at i den konkrete sag frafalder vi altså vores indsigelse. Svaret er ja. I den anden sag om principperne kan vi få lejlighed til i folketinget at drøfte det. Svaret er ja. Og når jeg kan give svaret, også sådan at der bliver mening i at sige det så kort, er det, fordi den godkendelse, som vi skal give engang imellem af både domstol og kommission, skal fornys for en 5-årig periode næste forår. Det vil altså sige, at det må være rimeligt, at regeringen møder her engang sidst på efteråret eller lige efter nytår med et oplæg, i hvilken form vil jeg nødig sige i dette sekund, men i en sådan form, at det bliver folketinget, der får lejlighed til at gennemdrøfte denne sag, når vi er forberedt på det og kan gennemdrøfte de principper, som fru Nathalie Lind nævnte.

Så tror jeg, at der er givet meget klart svar på de stillede spørgsmål.

Så skal jeg blot sige til hr. Arentoft, at han